

Лядський Роман Володимирович, Поляк

Лядський Роман Володимирович, позивний «Поляк», стрілець, механік-водій, з роти, 105 батальйону, 109 бригади ТРО ЗСУ, в/ч 7271, народився 12.11.1987 року.

Загинув під час виконання бойового завдання, під час бойових дій, 05 січня 2024 року поблизу м. Красногорівка, Покровського району від численних поранень та вибухової травми, отриманих під час артилерійського обстрілу противника.

Із перших днів повномасштабного вторгнення Роман не стояв осторонь, добровільно став на захист своєї Батьківщини, одним із перших долучився до лав ТРО, Покровської територіальної оборони.

З жовтня 2022 року включений до військової частини А7271, яка безпосередньо брала участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України.

Гідно виконував свої обов'язки, ділився знаннями зі своїми побратимами та навчав їх військової справи. За час служби в ТРО ЗСУ не раз доводив свою вірність військовій присязі та державі, сміливо брався за виконання найскладніших завдань, з досвідом за плечима і без страху виконував свій обов'язок, був прикладом для решти своїх побратимів.

За час служби в Збройних силах України солдат Роман Лядський, був відзначений Наказом Головнокомандувача Збройних Сил України від 27.09.2023 року, та нагороджений почесним нагрудним знаком, «Золотий хрест».

З честю виконав обов'язок щодо захисту своєї держави і до останнього подиху залишився вірним присязі, Українському народові і нашій Державі.

Перебуваючи у зонах активних бойових дій, він ніколи не скаржився, що йому важко, навпаки старався підтримувати усіх, як побратимів, так і рідних, переконуючи, що все буде добре. Завжди казав: «Все буде Україна!», а рідним - що він воює за їх сльози.

До початку повномасштабного вторгнення, Роман жив у місті Вугледар. Мав вищу технічну освіту, за спеціальністю інженер. Працював на шахті Південнодонбаській №3 ім. М. С. Сургая, гірничним майстром.

Роман усе віддав за нас із вами, за вільну Україну та мир, саме найцінніше - своє життя, маючи багато нездійснених планів та мрій.

Всі, хто знав Романа, пам'ятають його завжди усміхненим, доброзичливим життєлюбом, який брав відповідальність за своє життя та життя побратимів.

Ним пишається його сім'я - дружина, мати, родина, друзі, та пам'ятають до останнього про його вчинок на полі бою заради нас з вами та за незалежність нашої вільної України.

Уклін та Шана Герою!

Зі спогадів дружини полеглого Героя

